บทที่ 6
ภาษีเงินได้นิติบุคคล

ภาษีเงินได้นิติบุคคล เป็นภาษีอากรที่จัดเก็บจากเงินได้ของบริษัท หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ซึ่งบัญญัติไว้ในประมวลรัษฎากร ในบทนี้กล่าวถึงผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้นิติบุคคล นิติบุคคลที่ไม่ต้องเสียภาษีเงินได้มีอะไรบ้าง ฐานภาษีเงินได้นิติบุคคลมีอะไรบ้าง รวมถึงสถานที่ยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลต้องยื่นที่ไหน เมื่อไร

1. ผู้ที่มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้นิติบุคคล

ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้นิติบุคคล สามารถแบ่งได้เป็น 6 ประเภทดังรายละเอียดตามข้อ 1.1 ถึง 1.6 ดังต่อไปนี้ (สมคิด บางโม, 2548, 152-153)

1.1 บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย

บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย ได้แก่ บริษัทจำกัด บริษัทมหาชนจำกัด ห้างหุ้นส่วนจำกัด ห้างหุ้นส่วนสามัญจดทะเบียน

1.2 บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศ

บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศ ที่มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้นิติบุคคลในประเทศไทย ก็ต่อเมื่อเข้าเงื่อนไขข้อใดข้อหนึ่ง ต่อไปนี้

1.2.1 บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลต่างประเทศที่เข้ามาทำกิจการในประเทศไทย ตามมาตรา 66 วรรคแรก แห่งประมวลรัษฎากร

1.2.2 บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลต่างประเทศที่มาทำกิจการที่อื่นๆ รวมทั้งในประเทศไทย ตามมาตรา 66 แห่งประมวลรัษฎากร

1.2.3 บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลต่างประเทศ ที่มาทำกิจการในที่อื่นๆ รวมในประเทศไทยและกิจการที่ทำนั้นเป็นกิจการขนส่งระหว่างประเทศ ตามมาตรา 67 แห่งประมวลรัษฎากร

1.2.4 บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลต่างประเทศที่ไม่ได้ประกอบกิจการในประเทศไทยแต่ได้รับเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (2) (3) (4) (5) หรือ (6) ที่จ่ายจากหรือในประเทศไทย ตามมาตรา 70

1.2.5 บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลต่างประเทศที่เสียภาษีเงินได้นิติบุคคลในประเทศไทยตามมาตรา 76 วรรคสอง และมาตรา 76 ทวิแห่งประมวลรัษฎากร ที่ได้จำหน่ายเงินกำไรหรือเงินประเภทอื่นที่กันไว้จากกำไร หรือถือได้ว่าเป็นเงินกำไรออกไปจากประเทศไทย ตามมาตรา 70 ทวิแห่งประมวลรัษฎากร

1.2.6 บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลต่างประเทศ ที่ไม่ได้เข้ามาทำกิจการในประเทศไทยโดยตรง แต่มีลูกจ้างหรือผู้ทำการแทนหรือผู้ทำการติดต่อ ในการประกอบกิจการในประเทศไทย ซึ่งเป็นเหตุให้ได้รับเงินได้หรือผลกำไรในประเทศไทย ตามมาตรา 76 ทวิ

1.3 กิจการซึ่งดำเนินการเป็นการค้า หรือหากำไร

กิจการซึ่งดำเนินการเป็นการค้า หรือหากำไร โดยรัฐบาลต่างประเทศ องค์การของรัฐบาลต่างประเทศ และนิติบุคคลอื่นที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ

1.4 กิจการร่วมค้า (Joint Venture)

กิจการร่วมค้า ได้แก่กิจการที่ดำเนินการร่วมกันเป็นทางการค้าหรือหากำไรระหว่างบุคคล ซึ่งได้แก่

- บริษัทกับบริษัท
- บริษัทกับห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล
- ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลกับห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล

- บริษัทและหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลกับบุคคลธรรมดา
- บริษัทและหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลกับคณะบุคคลที่มิใช่นิติบุคคล
- บริษัทและหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลกับห้างหุ้นส่วนสามัญ
- บริษัทและหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลกับนิติบุคคลอื่น

1.5 มูลนิธิหรือสมาคมที่ประกอบกิจการซึ่งมีรายได้

มูลนิธิหรือสมาคมที่ประกอบกิจการซึ่งมีรายได้ แต่ไม่รวมถึงมูลนิธิหรือสมาคมที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้เป็นองค์การหรือสถานสาธารณกุศล

1.6 นิติบุคคลที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรีและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

นิติบุคคลที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรีและประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้เป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลตามประมวลรัษฎากร

2. นิติบุคคลที่ไม่ต้องเสียภาษีเงินได้

มีนิติบุคคลที่ไม่ต้องเสียภาษีเงินได้ ตามรายละเอียดข้อ 2.1 ถึง 2.4 มีดังนี้

2.1 นิติบุคคลที่เป็นองค์การของรัฐ

นิติบุคคลที่เป็นองค์การของรัฐบาล ได้แก่ กระทรวง ทบวง กรม ของรัฐบาล เช่น การประปานครหลวง

2.2 นิติบุคคลที่ไม่แสวงหากำไร

นิติบุคคลที่ไม่แสวงหากำไร ได้แก่ วัด สหกรณ์ หอการค้า สหภาพแรงงาน

2.3 มูลนิธิหรือสมาคมที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังประกาศให้เป็นองค์การสาธารณกุศล

มูลนิธิหรือสมาคมที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังประกาศให้เป็นองค์การสาธารณกุศล ได้แก่ มูลนิธิปอเต็กตึ้ง มูลนิธิร่วมกตัญญู

2.4 นิติบุคคลที่ได้รับการยกเว้นตามบทบัญญัติของกฎหมาย

2.4.1 บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ตามข้อผูกพันที่ประเทศไทยมีอยู่ตามสัญญาว่าด้วยความร่วมมือทางเศรษฐกิจ หรือทางเทคนิคระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลต่างประเทศ

2.4.2 บริษัทจำกัดที่ได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน

2.4.3 บริษัทจำกัดและนิติบุคคลที่มีสภาพเช่นเดียวกับบริษัทจำกัดซึ่งตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยหรือกฎหมายต่างประเทศโดยได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลตามพระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม

2.4.4 บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่อยู่ในประเทศที่มีอนุสัญญาว่าด้วยการเก็บภาษีซ้อนกับประเทศไทย ตามเงื่อนไขที่กำหนดในอนุสัญญาการเก็บภาษีซ้อน ได้แก่ ประเทศญี่ปุ่น สิงคโปร์ อิตาลี อังกฤษ สหรัฐอเมริกา เป็นต้น

3. ฐานภาษีของภาษีเงินได้นิติบุคคล

ภาษีเงินได้นิติบุคคล คำนวณจากเงินได้ที่ใช้เป็นหลักฐานในการคำนวณภาษีคูณด้วยอัตราภาษีที่กำหนด เงินได้ที่ต้องเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลส่วนใหญ่จะจัดเก็บตามฐานกำไรสุทธิ แต่เพื่อความเป็นธรรมและเป็นการอุดช่องว่างของปัญหาในการจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคล รัฐบาลกำหนดให้มีการคำนวณภาษีเงินได้นิติบุคคล จากฐานภาษีต่างๆ ได้แก่ ฐานยอดรายได้ก่อนหักรายจ่าย เงินได้ที่จ่ายจากหรือในประเทศไทย และการจำหน่ายเงินกำไรออกไปจากประเทศไทย ดังรายละเอียดตามข้อ 3.1 ถึง 3.4

3.1 ฐานกำไรสุทธิ

ฐานกำไรสุทธิ คือการคำนวณจากรายรับทั้งหมดหักด้วยต้นทุนและรายจ่ายทั้งหมด **อัตราภาษีจากฐานนี้ คือ ร้อยละ 30 แต่ถ้าเป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) จะเก็บในอัตราร้อยละ 15 และ 25 ตามลำดับ**

3.2 ฐานจากยอดรายได้ก่อนหักรายจ่าย

ฐานจากรายได้ก่อนหักรายจ่าย คือคำนวณจากรายได้ทั้งหมดของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลโดยไม่หักค่าใช้จ่ายใดๆ อัตราภาษีที่เรียกเก็บจากฐานนี้ คือ**อัตราร้อยละ 10**

3.3 ฐานเงินได้ที่จ่ายจากหรือในประเทศไทย

ฐานเงินได้ที่จ่ายจากหรือในประเทศไทย คือผู้มีเงินได้ที่เป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศที่ไม่ได้ประกอบกิจการในประเทศไทย แต่ได้รับเงินพึงประเมินตามมาตรา 40(2) (3) (4) (5) และ (6) ที่จ่ายจากหรือในประเทศไทยให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเสียภาษีโดยให้ผู้จ่ายหักภาษีเงินได้จากเงินได้พึงประเมิน ณ ที่จ่าย ตามอัตราภาษีเงินได้สำหรับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล โดยแบ่งเป็นกรณีดังนี้

กรณีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40(2) (เงินได้พึงประเมินที่เป็นค่านายหน้า ค่าทำงานให้) ให้หักภาษีเงินได้ **อัตราร้อยละ 15** แต่ถ้าเป็นการส่งสินค้าออกไปขายนอกประเทศ เฉพาะส่วนที่ไม่เกินร้อยละ 3 ของยอดสินค้าให้ลดภาษีลงเหลือ **อัตราร้อยละ 3**

กรณีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40(3) (เงินได้พึงประเมินที่เป็นค่าลิขสิทธิ์ ค่าสิทธิ) และ 40(4) (เงินได้พึงประเมินที่เป็นดอกเบี้ยเงินปันผล) ให้หักภาษี ณ ที่จ่ายใน**อัตราร้อยละ 15** แต่กรณีถ้ามีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40(4)ข (เงินได้พึงประเมินที่ได้จากเงินปันผล เงินส่วนแบ่งกำไร) **ให้หักในอัตราร้อยละ 10**

กรณีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40(5) (เงินได้พึงประเมินจากการเช่าทรัพย์สินต่างๆ) ให้หักภาษี ณ ที่จ่ายในอัตราร้อยละ 15

กรณีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40(6) (เงินได้พึงประเมินจากค่าวิชาชีพอิสระ) ให้หักภาษี ณ ที่จ่ายในอัตราร้อยละ 15

3.4 ฐานกำไรที่ส่งออกไปจากประเทศไทย

ฐานกำไรที่ส่งออกไปจากประเทศไทย ได้แก่เงินกำไรที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศส่งเงินกำไรไปยังบริษัทแม่ที่อยู่ในต่างประเทศ ฐานนี้อัตราภาษีที่เรียกเก็บคืออัตราร้อยละ 10

4. ภาษีเงินได้นิติบุคคลคำนวณจากฐานกำไรสุทธิ

สาระสำคัญของฐานกำไรสุทธินี้ ได้แก่ ผู้มีหน้าที่ต้องเสียภาษีฐานกำไรสุทธิ รอบระยะเวลาบัญชีของฐานกำไรสุทธิ การคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล เงื่อนไขการคำนวณกำไรสุทธิตามมาตรา 65 ทวิและมาตรา 65 ตรีที่เป็นรายจ่ายต้องห้าม รวมถึงเรื่องของการคำนวณภาษีเงินได้นิติบุคคล ตามข้อ 4.1 ถึง 4.7 ดังนี้

4.1 ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้จากกำไรสุทธิ

รายละเอียดตามหัวข้อ 4.1.1 ถึง 4.1.4 มีดังนี้

4.1.1 บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย ได้แก่ บริษัทจำกัด บริษัทมหาชนจำกัด ห้างหุ้นส่วนจำกัด ห้างหุ้นส่วนสามัญจดทะเบียน ในกรณีที่บริษัทห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยมีสาขาไม่ว่าสาขาอยู่ในหรือนอกประเทศไทย ต้องนำกำไรสุทธิของสาขามารวมกำไรสุทธิของสำนักงานใหญ่เพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลในประเทศไทย

4.1.2 บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศ ได้แก่

4.1.2.1 บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศและกระทำกิจการในที่อื่นๆ รวมทั้งในประเทศไทย จะต้องนำกำไรสุทธิเฉพาะที่ได้จากการกระทำกิจการในประเทศไทยมาเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล

4.1.2.2 บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศมีลูกจ้างหรือผู้ทำการแทน หรือผู้ทำการติดต่อในการประกอบกิจการในประเทศไทย ที่เป็นเหตุให้ได้รับเงินได้หรือผลกำไรในประเทศไทย ให้ถือว่าบุคคลผู้จ้างเป็นลูกจ้าง หรือผู้ทำการแทน หรือผู้ทำการติดต่อนั้นไม่ว่าจะเป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลที่เป็นตัวแทนของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศและให้บุคคลนั้นมีหน้าที่และความรับผิดชอบในการยื่นรายการและเสียภาษีเงินได้เฉพาะที่เกี่ยวกับเงินได้หรือผลกำไรดังกล่าว

4.1.3 กิจการซึ่งดำเนินการเป็นทางการค้าหรือหากำไร โดยรัฐบาลต่างประเทศหรือนิติบุคคลอื่นที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ

4.1.4 กิจการร่วมค้า ได้แก่กิจการที่ดำเนินการร่วมกันเป็นทางการค้าเพื่อหากำไร เช่นบริษัทกับบริษัท หรือบริษัทกับห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล หรือระหว่างบริษัทและ/หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลกับบุคคลธรรมดา คณะบุคคลที่ไม่ใช่นิติบุคคล ห้างหุ้นส่วนสามัญ หรือนิติบุคคลอื่น

4.2 รอบระยะเวลาบัญชีของฐานเงินได้จากกำไรสุทธิ

ผู้มีหน้าที่เสียภาษีจากกำไรสุทธิ ต้องคำนวณกำไรสุทธิ จากรายได้ของกิจการหรือเนื่องจากกิจการที่กระทำในรอบระยะเวลาบัญชี หักด้วยรายจ่ายตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ในมาตรา 65 ทวิ และมาตรา 65 ตรี ซึ่งประมวลรัษฎากรได้กำหนดรอบระยะเวลาบัญชีหนึ่งๆไว้ ดังรายละเอียด 4.2.1 ถึง 4.2.3 ดังนี้

4.2.1 รอบระยะเวลาบัญชีโดยทั่วไปตามบทบัญญัติมาตรา 65 แห่งประมวลรัษฎากร : ตามบทบัญญัติมาตรา 65 นี้รอบระยะเวลาจะเท่ากับ 12 เดือน โดยจะเริ่มต้นและสิ้นสุดลงเมื่อใดก็ได้

4.2.2 รอบระยะเวลาบัญชีซึ่งน้อยกว่า 12 เดือน: ในกรณีที่กฎหมายยอมให้รอบระยะเวลาบัญชีน้อยกว่า 12 เดือน ก็ได้ เนื่องจากกรณี 4.2.2.1 ถึง 4.2.2.4 มีดังนี้

4.2.2.1 บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเริ่มตั้งใหม่ จะถือวันเริ่มตั้งถึงวันหนึ่งวันใดเป็นรอบระยะเวลาบัญชีแรกก็ได้ แต่รอบระยะเวลาบัญชีต่อไปจะต้องเท่ากัน 12 เดือน เช่น ตั้งใหม่ 1 กุมภาพันธ์ 2549 ก็จะไปหมด 12 ธันวาคม 2549

4.2.2.2 บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลอาจยื่นคำร้องขอเปลี่ยนวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีก็ได้ ซึ่งต้องขออนุญาตต่ออธิบดีกรมสรรพากร และอธิบดีกรมสรรพากรเห็นสมควรและสั่งอนุญาต ซึ่งรอบระยะเวลาบัญชีที่ได้รับอนุญาตให้เปลี่ยนน้อยกว่า 12 เดือนได้

4.2.2.3 บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ที่เลิกกันให้ถือเอาวันที่เจ้าพนักงานจดทะเบียนเลิกเป็นวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชี

4.2.2.4 บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ควบเข้ากัน ให้ถือว่าบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้นเลิกกัน รอบระยะเวลาบัญชีที่ควบเข้ากันจึงเป็นไปตามที่เลิกกันให้เป็นวันสุดท้ายของวันจดทะเบียน ซึ่งอาจน้อยกว่า 12 เดือน

4.2.3 รอบระยะเวลาบัญชีมากกว่า 12 เดือน: รอบระยะเวลาบัญชีอาจขยายออกไปได้มากกว่า 12 เดือน ในกรณีที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเลิกกิจการ หากผู้ชำระบัญชี และผู้จัดการไม่สามารถยื่นรายการเสียภาษีได้ภายใน 150 วันนับแต่วันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชี แต่ถ้าได้ยื่นคำร้องต่ออธิบดีกรมสรรพากรภายใน 30 วันนับแต่วันที่เจ้าพนักงานรับจดทะเบียนเลิก อธิบดีกรมสรรพากรอาจพิจารณาอนุมัติให้ขยายรอบระยะเวลาบัญชีออกไปได้ ซึ่งรอบระยะเวลาบัญชีอาจเกิน 12 เดือนได้

4.3 การคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล

การคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล คำนวณได้จากรายได้ซึ่งได้จากกิจการหรือเนื่องจากกิจการที่กระทำในรอบระยะเวลาบัญชีหักด้วยรายจ่ายตามเงื่อนไข ที่ระบุไว้ในมาตรา 65 ทวิ และมาตรา 65 ตรี ของประมวลรัษฎากร ซึ่งการ

คำนวณรายได้และรายจ่าย **ให้ใช้เกณฑ์สิทธิ์** โดยนำรายได้ที่เกิดขึ้นในรอบระยะเวลาบัญชีใด ถึงแม้ว่าจะยังไม่ได้รับชำระในรอบระยะเวลาบัญชีนั้นมารวมคำนวณเป็นรายได้ในรอบระยะเวลาบัญชี และให้นำรายจ่ายทั้งสิ้นเกี่ยวกับรายได้นั้นแม้จะยังมิได้จ่ายในรอบระยะเวลาบัญชีนั้น มารวมคำนวณเป็นรายจ่ายของรอบระยะเวลาบัญชีนั้น ในกรณีถ้าผู้มีเงินได้มีความจำเป็น ผู้มีเงินได้ขออนุมัติต่ออธิบดีกรมสรรพากร เพื่อเปลี่ยนแปลงเกณฑ์สิทธิ์ และวิธีการทางบัญชี เพื่อคำนวณรายได้และรายจ่าย ตามเกณฑ์อื่นก็ได้ และเมื่อได้รับอนุมัติจากอธิบดีกรมสรรพากรแล้วให้ถือปฏิบัติตั้งแต่รอบระยะเวลาบัญชีที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนดต่อไป

4.4 เงื่อนไขในการคำนวณกำไรสุทธิตามมาตรา 65 ทวิ

เงื่อนไขในการคำนวณกำไรสุทธิตามมาตรา 65 ทวิ คำนวณตามรายละเอียด 4.4.1 ถึง 4.4.3 ได้แก่

4.4.1 รายการที่ไม่ถือระบุไว้ในมาตรา 65 ตรี ไม่ให้ถือเป็นรายจ่าย

4.4.2 ค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สิน ให้หักได้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขและอัตราที่กำหนด ตามพระราชกฤษฎีกา ฉบับที่ 145 ดังรายละเอียดตามข้อ 4.4.2.1 ถึง 4.4.2.9

4.4.2.1 การหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคา ต้องไม่เกินอัตราร้อยละของมูลค่าต้นทุน ตามประเภทของทรัพย์สิน ดังนี้

ประเภททรัพย์สิน	ร้อยละ
อาคาร	
- อาคารถาวร	5
- อาคารชั่วคราว	100
ต้นทุนเพื่อการได้มาซึ่งแหล่งทรัพยากรธรรมชาติที่สูญสิ้นไปได้	5
ต้นทุนเพื่อการได้มาซึ่งสิทธิการเช่า	
- กรณีไม่มีหนังสือสัญญาเช่า หรือมีหนังสือสัญญาเช่าที่มีข้อกำหนดให้ต่ออายุการเช่าโดยเงื่อนไขในการต่ออายุนั้นเปิดโอกาสให้ต่ออายุการเช่ากันได้ต่อๆไป	10
- กรณีมีหนังสือสัญญาเช่าที่ไม่มีข้อกำหนดให้ต่ออายุการเช่าได้หรือมีข้อกำหนดให้ต่ออายุการเช่าได้เพียงระยะเวลาอันจำกัด	100หาร ด้วยจำนวนปีอายุการเช่าและอายุที่ต่อรวมกัน
ต้นทุนเพื่อการได้มาซึ่งสิทธิในกรรมวิธี สูตร กู๊ดวิลล์ เครื่องหมายการค้าสิทธิประกอบกิจการตามใบอนุญาต สิทธิบัตร ลิขสิทธิ์หรือสิทธิอย่างอื่น	
- กรณีไม่จำกัดอายุการใช้	10
- กรณีจำกัดอายุการใช้	100 หารด้วยจำนวนปีอายุการใช้
ทรัพย์สินอย่างอื่น ซึ่งโดยสภาพของทรัพย์สินนั้นสึกหรอหรือเสื่อมราคาได้นอกจากที่ดินและสินค้า	20

4.4.2.2 บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลจะต้องหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาโดยเลือกใช้วิธีการทางบัญชีที่รับรองโดยทั่วไป และอัตราที่จะหักอย่างใดแล้วให้ใช้วิธีการทางบัญชีและอัตรานั้น ตลอดไปจะเปลี่ยนแปลงได้ต่อเมื่อได้รับอนุมัติจากอธิบดีกรมสรรพากรหรือผู้ที่อธิบดีกรมสรรพากรมอบหมายในกรณีได้รับอนุมัติให้เปลี่ยนแปลงได้และให้ถือปฏิบัติตั้งแต่รอบระยะเวลาบัญชีที่ได้รับอนุมัตินั้น

4.4.2.3 การหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคา ให้คำนวณตามส่วนเฉลี่ยแห่งระยะเวลาที่ได้ทรัพย์สินนั้นมาในแต่ละรอบ ระยะเวลาบัญชี ในกรณีที่รอบระยะเวลาบัญชีใดไม่เต็มสิบสองให้เฉลี่ยหักตามส่วนสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีนั้น ทั้งนี้ไม่เกินอัตราร้อยละของมูลค่าต้นทุนตามประเภทของทรัพย์สินดังกล่าว โดยให้เฉลี่ยเป็นวัน ส่วนการหักค่าสึกหรอของทรัพย์สินอย่างอื่นที่ไม่ใช่รถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกินสิบคนหรือรถยนต์นั่งบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลจะใช้วิธีการทางบัญชีที่รับรองทั่วไปซึ่งมีอัตราการหักค่าสึกหรอ และค่าเสื่อมราคาในปีแรกเป็นสองเท่าของอัตราที่กำหนดและสำหรับปีถัดไปให้หักตามอัตราสองเท่าดังกล่าว โดยคำนวณจากมูลค่าต้นทุนส่วนที่เหลือราคาต้องไม่น้อยกว่า 100 หารด้วยจำนวนร้อยละที่กำหนด ในรอบระยะเวลาบัญชีสุดท้ายของอายุการใช้ของทรัพย์สินดังกล่าวบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลจะหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาโดยรวมจำนวนมูลค่าต้นทุนส่วนที่เหลืออยู่ทั้งหมดด้วยก็ได้

4.4.2.4 ทรัพย์สินประเภทรถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกินสิบคนหรือรถยนต์นั่ง ให้หักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาจากมูลค่าต้นทุนเฉพาะส่วนที่ไม่เกิน 1 ล้านบาท

4.4.2.5 การหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาสำหรับทรัพย์สินไม่ว่าในกรณีใดจะหักจนหมดมูลค่าต้นทุนของทรัพย์สินนั้นไม่ได้ โดยให้คงเหลือมูลค่าของทรัพย์สินนั้นเป็นจำนวนอย่างน้อย 1 บาท เว้นแต่ทรัพย์สินประเภทรถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกิน 10 คนหรือรถยนต์นั่งที่มีมูลค่าต้นทุนเกิน 1 ล้านบาทให้คงเหลือมูลค่าต้นทุนของทรัพย์สินเท่ากับมูลค่าต้นทุนส่วนเกิน 1 ล้านบาท

4.4.2.6 กรณีทรัพย์สินที่ได้มาโดยการเช่าซื้อหรือซื้อขายเงินผ่อนให้หักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินตามราคามูลค่าต้นทุน คือราคาที่พึงต้องชำระทั้งหมดตามสัญญาเช่าซื้อหรือสัญญาซื้อขายเงินผ่อนแต่ค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาราคาที่จะนำมาหักในรอบระยะเวลาบัญชีจะต้องไม่เกินค่าเช่าซื้อหรือราคาที่ต้องผ่อนชำระ

4.4.2.7 การหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินประเภทเครื่องจักรและอุปกรณ์เครื่องจักรที่ใช้สำหรับการวิจัยและพัฒนาให้หักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นในวันที่ได้ทรัพย์สินนั้นมาในอัตราร้อยละ 40 ของมูลค่าต้นทุน สำหรับมูลค่าต้นทุนส่วนที่เหลือให้หักตามเงื่อนไขและอัตราที่กำหนดไว้ แต่ทรัพย์สินดังกล่าวจะต้องมีลักษณะและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามที่กฎหมายกำหนด

4.4.2.8 การหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นในวันที่ได้ทรัพย์สินประเภทอาคารถาวรที่บริษัทที่เป็นสำนักงานปฏิบัติการภูมิภาคซื้อหรือได้รับโอนกรรมสิทธิ์ เพื่อมีไว้ในการประกอบกิจการของตนเองให้หักได้อัตราร้อยละ 25 ของมูลค่าต้นทุน สำหรับมูลค่าต้นทุนส่วนที่เหลือ ให้หักตามเงื่อนไขและอัตราที่กำหนดไว้ในข้อ 1 ทั้งนี้เฉพาะทรัพย์สินที่ได้มาตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2545

4.4.2.9 การหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นในวันที่ได้ทรัพย์สินประเภทอาคารถาวร บริษัทที่เป็นสำนักงานปฏิบัติการภูมิภาคซื้อหรือได้รับโอนกรรมสิทธิ์ เพื่อมีไว้ในการประกอบกิจการของตนเอง ให้หักได้อัตราร้อยละ 25 ของมูลค่าต้นทุน สำหรับมูลค่าต้นทุนส่วนที่เหลือ ให้หักตามเงื่อนไขและอัตราที่กำหนด เฉพาะทรัพย์สินที่ได้มาตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2545

4.4.3 การตีราคาทรัพย์สิน ราคาทรัพย์สินอื่นนอกจากราคาสินค้าคงเหลือให้ถือตามราคาที่พึงซื้อทรัพย์สินนั้นได้ตามปกติ และในกรณีที่มีการตีราคาทรัพย์สินเพิ่มขึ้นห้ามไม่ให้นำราคาที่ตีราคาเพิ่มขึ้นมารวมคำนวณกำไรสุทธิหรือขาดทุนสุทธิ ส่วนทรัพย์สินรายการใดมีสิทธิหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาในการคำนวณกำไรสุทธิหรือขาดทุนสุทธิตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตราเดิมที่ใช้อยู่ก่อนตีราคาทรัพย์สินเพิ่มขึ้นโดยหักเพียงระยะเวลา และมูลค่าต้นทุนที่เหลืออยู่สำหรับทรัพย์สินนั้นเท่านั้น

4.4.4 การโอนทรัพย์สินโดยไม่มีค่าตอบแทน ในกรณีโอนทรัพย์สินให้บริการหรือให้กู้ยืมเงินโดยไม่มีค่าตอบแทน ค่าบริการ หรือดอกเบี้ย หรือมีค่าตอบแทน ค่าบริการ หรือดอกเบี้ยต่ำกว่าราคาตลาดโดยไม่มีเหตุอันสมควร เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจประเมินค่าตอบแทนค่าบริการ หรือดอกเบี้ยตามราคาตลาดในวันที่โอน ให้บริการหรือให้กู้ยืมเงิน

4.4.5 การคำนวณมูลค่าของทรัพย์สินและหนี้สิน เมื่อมีค่าหรือราคาเป็นเงินตราต่างประเทศ ซึ่ง เงินตรา ทรัพย์สิน หรือหนี้สิน ซึ่งมีค่าหรือราคาเป็นเงินตราต่างประเทศที่เหลืออยู่ในวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีให้คำนวณราคาเป็นเงินตราไทย

4.4.5.1 กรณีบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนอกจากธนาคารพาณิชย์หรือสถาบันการเงินอื่นตามที่รัฐมนตรีกำหนด ให้คำนวณค่าหรือราคาของเงินตราหรือทรัพย์สินเป็นเงินตราไทยตามอัตราถัวเฉลี่ยที่ธนาคารพาณิชย์รับซื้อ ซึ่งธนาคารแห่งประเทศไทยได้คำนวณไว้และให้คำนวณค่าหรือราคาของหนี้สินเป็นเงินตราไทยตามอัตราถัวเฉลี่ยที่ธนาคารพาณิชย์ขายซึ่งธนาคารแห่งประเทศไทยได้คำนวณไว้

4.4.5.2 กรณีธนาคารพาณิชย์หรือสถาบันการเงินอื่นตามที่รัฐมนตรีกำหนดให้คำนวณค่าหรือราคาของเงินตราทรัพย์สินหรือหนี้สินเป็นเงินตราไทยตามอัตราถัวเฉลี่ยระหว่างอัตราซื้อและอัตราขายของธนาคารพาณิชย์ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยได้คำนวณไว้ ซึ่งเงินตราทรัพย์สิน หรือหนี้สิน ซึ่งมีค่าหรือราคาเป็นเงินตราต่างประเทศที่รับมาหรือจ่ายไปในระหว่างรอบระยะเวลาบัญชี ให้คำนวณค่าหรือราคาเป็นเงินตราไทยตามราคาตลาดในวันที่รับมาหรือจ่ายไปนั้น เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีรอบระยะเวลาบัญชีสิ้นสุดลงในวันที่ 31 ธันวาคม ซึ่งเป็นผู้ประกอบการส่วนใหญ่ กรมสรรพากรจะออกประกาศอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศในกรณีดังกล่าวให้ทราบทั่วกัน ส่วนผู้มีรอบระยะเวลาบัญชีสิ้นสุดในวันอื่นกรมสรรพากรไม่อาจประกาศให้ทราบได้จึงเป็นหน้าที่ของผู้ประกอบการต้องสอบถามจากธนาคารแห่งประเทศไทยหรือสำนักงานสาขาส่วนภูมิภาคของธนาคารแห่งประเทศไทย

4.4.6 การตีราคาสินค้า ราคาสินค้าคงเหลือในวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชี ให้คำนวณตามราคาทุนหรือราคาตลาดแล้วแต่อย่างใดจะน้อยกว่า และให้ถือราคานี้เป็นราคาสินค้าคงเหลือยกมาสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีใหม่

4.4.7 การคำนวณราคาทุนของสินค้าที่ส่งเข้ามาจากต่างประเทศเจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจประเมินโดยเทียบกับราคาทุนของสินค้าประเภทและชนิดเดียวกับที่ส่งเข้าไปในประเทศอื่นได้

4.4.8 การคำนวณราคาทุนของสินค้าเป็นเงินตราต่างประเทศ ถ้าราคาทุนของสินค้าเป็นเงินตราต่างประเทศ ให้คำนวณเป็นเงินตราไทย ตามอัตราแลกเปลี่ยนในท้องตลาดของวันที่ได้สินค้านั้นมา เว้นแต่เงินตราต่างประเทศนั้นจะแลกได้ในอัตราทางราชการก็ให้คำนวณเป็นเงินตราไทยตามอัตราทางราชการนั้น

4.4.9 การจำหน่ายหนี้สูญ การจำหน่ายหนี้สูญจากบัญชีลูกหนี้ จะเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนด โดยกฎกระทรวงฉบับที่ 186 (พ.ศ 2543) แต่ถ้าได้รับชำระหนี้ในรอบระยะเวลาบัญชีใดให้นำมาคำนวณเป็นรายได้ในรอบระยะเวลาบัญชี แต่ถ้าหนี้สูญที่ได้นำมาคำนวณเป็นรายได้แล้วหากนำมาชำระในภายหลังจะไม่สามารถนำมาคำนวณเป็นรายได้อีก

หลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขในการจำหน่ายหนี้สูญ

4.4.9.1 หนี้สูญที่จำหน่ายจากบัญชีลูกหนี้ต้องเป็นหนี้ที่มีลักษณะตามกรณีต่างๆ ดังนี้

กรณีเป็นหนี้จากการประกอบกิจการหรือหนี้ที่ได้รวมเป็นเงินได้ในการคำนวณกำไรสุทธิ แต่ไม่รวมถึงหนี้ที่ผู้เป็นหรือเคยเป็นกรรมการหรือหุ้นส่วนผู้จัดการไม่ว่าหนี้นั้นจะเกิดขึ้นก่อนหรือในขณะที่ผู้นั้นเป็นกรรมการหรือหุ้นส่วนผู้จัดการ

กรณีหนี้สูญนี้ต้องไม่ขาดอายุความและมีหลักฐานที่สามารถฟ้องลูกหนี้ได้

4.4.9.2 การจำหน่ายหนี้สูญ จากบัญชีลูกหนี้ที่ลูกหนี้แต่ละรายมีจำนวนเกิน 500,000 บาทขึ้นไปสามารถทำได้โดยหลักเกณฑ์และวิธีการ ดังนี้

กรณีได้ทำการติดตามทวงถามให้ชำระหนี้ โดยมีหลักฐานการติดตามทวงถามอย่างชัดแจ้ง แต่ถ้าลูกหนี้ถึงแก่ความตายหรือเป็นคนสาบสูญหรือมีหลักฐานว่าหายไปและไม่มีทรัพย์สินใดๆจะชำระหนี้ได้ หรือกรณีที่ลูกหนี้เลิกกิจการและมีหนี้ของเจ้าหนี้รายอื่นที่บุริมสิทธิ์เหนือทรัพย์สินทั้งหมดของลูกหนี้อยู่ในลำดับก่อน

กรณีได้ทำการฟ้องลูกหนี้ในคดีเพ่งหรือได้ยื่นคำขอเฉลี่ยหนี้ในคดีที่ลูกหนี้ถูกเจ้าหนี้รายอื่นฟ้องในคดีแพ่ง และในกรณีที่ได้มีคำบังคับหรือคำสั่งของศาลแล้วแต่ลูกหนี้ไม่มีทรัพย์สินใดๆจะชำระหนี้ได้

กรณีได้ทำการฟ้องลูกหนี้ในคดีล้มละลายหรือได้ยื่นคำขอเฉลี่ยหนี้ในคดีที่ลูกหนี้ถูกเจ้าหนี้รายอื่นฟ้องในคดีล้มละลาย และในกรณีที่ได้มีการประนอมหนี้กับลูกหนี้โดยมีคำสั่งเห็นชอบด้วยกับการประนอมหนี้หรือลูกหนี้ถูกศาลพิพากษาให้เป็นบุคคลล้มละลายและได้มีการแบ่งทรัพย์สินของลูกหนี้แล้ว

4.4.9.3 การจำหน่ายหนี้สูญจากบัญชีลูกหนี้ในกรณีหนี้ของลูกหนี้แต่ละรายมีจำนวนไม่เกิน 500,000 บาท สามารถทำได้โดยกรณีต่างๆ ดังนี้

กรณีได้ดำเนินตามทวงถามให้ชำระหนี้โดยมีหลักฐานการทวงอย่างชัดแจ้งและไม่ได้รับชำระหนี้ได้

กรณีได้ดำเนินการฟ้องลูกหนี้ในคดีเพ่งและศาลได้มีคำสั่งฟ้องหรือได้ยื่นคำขอเฉลี่ยหนี้ในคดี ลูกหนี้ถูกเจ้าหนี้รายอื่นฟ้องในคดีล้มละลายและศาลได้มีคำสั่งรับคำขอรับชำระหนี้

กรณีได้ดำเนินการฟ้องลูกหนี้ในคดีล้มละลายและศาลได้มีคำสั่งรับคำฟ้องหรือได้ยื่นคำขอรับชำระหนี้ในคดีที่ถูกเจ้าหนี้รายอื่นฟ้องในคดีล้มละลายและศาลได้มีคำสั่งรับคำขอรับชำระหนี้ ซึ่งการฟ้องลูกหนี้ในคดีเพ่งหรือคดีล้มละลายกรรมการหรือหุ้นส่วนผู้จัดการของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลผู้เป็นเจ้าหนี้มีคำสั่งอนุมัติให้จำหน่ายหนี้สูญจากบัญชีลูกหนี้ภายใน 30 วันนับแต่วันสิ้นรอบระยะเวลาบัญชี

4.4.9.4 การจำหน่ายหนี้สูญจากบัญชีลูกหนี้ธนาคาร หรือบริษัทเงินทุนตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ ในกรณีหนี้ของลูกหนี้แต่ละรายมีจำนวนไม่เกิน 200,000 บาทให้ทำได้โดยไม่ต้องดำเนินการตามหลักเกณฑ์ 4.1.9.1 และ 4.1.9.2 ถ้าปรากฏว่าได้มีหลักฐานการติดตามทวงถามให้ชำระหนี้แก่กรณี แต่ไม่ได้รับชำระหนี้ หากจะฟ้องลูกหนี้ต้องเสียค่าใช้จ่ายไม่คุ้มกับหนี้ที่จะได้รับชำระ

4.4.9.5 การจำหน่ายหนี้สูญ จากบัญชีลูกหนี้ซึ่งเป็นสถาบันการเงินของหนี้ เจ้าหนี้ดังกล่าวได้ปลดหนี้ให้ลูกหนี้ โดยตามโครงสร้างหนี้ของสถาบันการเงินที่ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศกำหนดให้กระทำโดยได้ต้องดำเนินการตาม 4.4.9.2, 4.4.9.3 และ 4.4.9.4

สถาบันการเงินในข้อนี้ หมายถึง ธนาคารพาณิชย์ตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุน บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์หรือบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจ เงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ บริษัทบริหารสินทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารสินทรัพย์ นิติบุคคลอื่นที่อธิบดีกรมสรรพากรประกาศกำหนดอนุมัติโดยรัฐมนตรี

4.4.9.6 การจำหน่ายหนี้สูญ จากบัญชีลูกหนี้ในส่วนที่ได้ปลดหนี้หรือประนอมหนี้ตามแผนฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ ลูกหนี้ที่ศาลได้มีคำสั่งเห็นชอบตามกฎหมายว่าด้วยล้มละลาย ให้กระทำได้โดยไม่ต้องดำเนินการตามหลักเกณฑ์ในข้อ 4.4.9.2 , 4.4.9.3 หรือ 4.4.9.4

4.4.9.7 การจำหน่ายหนี้สูญ จากบัญชีลูกหนี้ของเจ้าหนี้อื่น ในส่วนของหนี้ที่ได้ปลดหนี้ให้แก่ลูกหนี้ อันเนื่องมาจากการปรับปรุงโครงสร้างของเจ้าหนี้อื่นซึ่งได้ดำเนินการปรับปรุงโครงสร้างโดยการนำหลักเกณฑ์การปรับปรุงโครงสร้าง หนี้ของสถาบันการเงินที่ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศกำหนดมาใช้โดยอนุโลม ให้กระทำได้โดยไม่ต้องดำเนินการ ตามหลักเกณฑ์ในข้อ 4.4.9.2, 4.4.9.3 และ 4.4.9.4 ซึ่งทั้งหมดนี้เฉพาะการปลดหนี้ที่ได้กระทำในระหว่างวันที่ 1 มกราคม 2546 ถึง 31 ธันวาคม 2546

สถาบันการเงินในข้อนี้ หมายถึง ธนาคารพาณิชย์ตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์ ธนาคารออมสิน บริษัทเงินทุน บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์หรือเครดิตฟองซิเอร์ ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ ธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ สถาบันการเงินที่มีกฎหมายโดยเฉพาะของประเทศไทยจัดตั้งขึ้นสำหรับให้กู้ยืมเงินเพื่อส่งเสริมเกษตรกรรม พาณิชยกรรม หรืออุตสาหกรรม บริษัทบริหารสินทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยบริษัทบริหารสินทรัพย์ นิติบุคคลอื่นที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนดอนุมัติโดยรัฐมนตรี

เจ้าหนี้อื่น ในข้อนี้ หมายถึง เจ้าหนี้ที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน ซึ่งได้ดำเนินการเจรจาร่วมกับสถาบันการเงินในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ให้แก่ลูกหนี้ และได้ทำความตกลงเป็นหนังสือร่วมกับเจ้าหนี้ซึ่งเป็นสถาบันการเงิน

ลูกหนี้ในกรณีนี้ หมายถึง ลูกหนี้ของเจ้าหนี้อื่น ซึ่งเป็นลูกหนี้ของสถาบันการเงินและให้หมายถึงผู้ค้ำประกันของลูกหนี้

4.4.9.8 การจำหน่ายหนี้สูญจากบัญชีลูกหนี้ของสถาบันการเงินในส่วนของลูกหนี้ที่เป็นลูกหนี้จัดชั้นสูญและลูกหนี้จัดชั้นสงสัยจะสูญที่ได้กันเงินสำรองครบร้อยละ 100 ตามหลักเกณฑ์ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศกำหนดสำหรับหนี้ในส่วนที่ได้กันเงินสำรองไว้ในรอบระยะเวลาบัญชีสิ้นสุดในหรือหลังวันที่ 31 ธันวาคม 2534 จนถึงรอบระยะเวลาบัญชีที่สิ้นสุด ในวันที่ 31 ธันวาคม 2539 ซึ่งในส่วนของหนี้ที่ได้กันเงินสำรองไว้แต่ไม่อาจถือเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิหรือขาดทุนสุทธิไปแล้วในรอบระยะเวลาบัญชีนั้น ให้จำหน่ายหนี้สูญออกจากบัญชีลูกหนี้ได้โดยไม่ต้องดำเนินการตามเกณฑ์ในข้อ 4.4.9.2, 4.4.9.3 และ 4.4.9.4

สถาบันการเงินในข้อนี้ หมายความว่า ธนาคารพาณิชย์ตามกฎหมายว่าด้วยธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุน บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ หรือบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจ เงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ บริษัทบริหารสินทรัพย์ที่สถาบันการเงินตามกฎหมายว่าด้วยบริษัทบริหารสินทรัพย์หรือกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินถือหุ้นโดยตรงหรือโดยอ้อมเกินกว่าร้อยละ 50 ของหุ้นทั้งหมดที่มีสิทธิออกเสียงทั้งนี้การถือหุ้น

โดยอ้อมให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขที่อธิบดีกรมสรรพากรประกาศกำหนด รวมถึงนิติบุคคลอื่นที่อธิบดีกรมสรรพากรประกาศกำหนดอนุมัติโดยรัฐมนตรี

4.4.9.9 หนี้ของลูกหนี้รายใดที่เข้าลักษณะตามข้อ 4.4.9.1 และดำเนินการตามข้อ 4.4.9.2, 4.4.9.3, 4.4.9.4, 4.4.9.5, 4.4.9.6, 4.4.9.7, 4.4.9.8 ครบถ้วนแล้วในรอบระยะเวลาบัญชีใด ให้จำหน่ายเป็นหนี้สูญจากบัญชีลูกหนี้และถือเป็นรายจ่ายในรอบระยะเวลาบัญชี เว้นแต่กรณีตามข้อ 4.4.9.3 ให้ถือเป็นรายจ่ายในรอบระยะเวลาบัญชีที่ศาลได้มีคำสั่งรับคำฟ้องขอเฉลี่ยหนี้ หรือ คำขอรับชำระหนี้ และกรณีตามข้อ 4.4.9.6 ให้ถือเป็นรายจ่ายในรอบระยะเวลาบัญชีที่ศาลได้มีคำสั่งเห็นชอบแผนฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ แล้วแต่กรณี

4.4.10 การคำนวณเงินปันผลเป็นรายได้ สำหรับบริษัทจำกัดที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยให้นำเงินปันผลที่ได้จากบริษัทจำกัดที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย กองทุนรวมหรือสถาบันการเงินที่กฎหมายเฉพาะของประเทศไทย จัดตั้งขึ้นสำหรับให้กู้ยืมเงินเพื่อการส่งเสริมเกษตรกรรม พาณิชยกรรม หรืออุตสาหกรรม และเงินส่วนแบ่งกำไรที่ได้จากกิจการร่วมค้า มารวมคำนวณเป็นรายได้เพียงกึ่งหนึ่งของจำนวนที่ได้ เว้นแต่บริษัทจำกัดที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย ที่ไม่ต้องนำเงินปันผลที่ได้จากบริษัทจำกัด ที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายโดยเฉพาะของประเทศไทยจัดตั้งขึ้นสำหรับให้กู้ยืมเงินเพื่อส่งเสริมเกษตรกรรม พาณิชยกรรม หรืออุตสาหกรรม และเงินส่วนแบ่งกำไรที่ได้จากกิจการร่วมค้ามารวมคำนวณเป็นรายได้

4.4.11 ดอกเบี้ยกู้ยืมที่อยู่ในบังคับต้องถูกหักภาษีไว้ ณ ที่จ่ายตามกฎหมายว่าด้วยภาษีเงินได้ปิโตรเลียม ให้นำมารวมคำนวณเป็นรายได้เพียงเท่าที่เหลือจากถูกหักภาษีไว้ ณ ที่จ่าย ตามกฎหมายดังกล่าวและถ้าผู้รับเป็นบริษัทจดทะเบียนให้นำบทบัญญัติของข้อ 10 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

4.4.12 เงินปันผลหรือเงินส่วนแบ่งของกำไรที่อยู่ในบังคับต้องถูกหักภาษีไว้ ณ ที่จ่าย ตามความหมายว่าด้วยภาษีเงินได้ปิโตรเลียม ให้นำมารวมคำนวณเป็นรายได้เพียงเท่าที่เหลือจากถูกหักภาษีไว้ ณ ที่จ่าย ตามกฎหมาย และถ้าผู้รับเป็นบริษัทจดทะเบียนให้นำบทบัญญัติของข้อ 4.1.10 มาใช้

4.4.13 มูลนิธิหรือสมาคม มูลนิธิหรือสมาคมที่ประกอบกิจการซึ่งมีรายได้ไม่ต้องนำเงินค่าลงทะเบียนหรือค่าบำรุงที่รับจากสมาชิกหรือเงินหรือทรัพย์สินที่ได้รับจากการรับบริจาค หรือจากการให้โดยเสน่หาแล้วแต่กรณีมารวมคำนวณเป็นรายได้

4.4.14 ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีขายซึ่งบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ได้รับหรือพึงได้รับ และภาษีมูลค่าเพิ่มซึ่งได้รับคืนจากการขอคืน ไม่ต้องนำมารวมเป็นรายได้

4.5 เงื่อนไขในการคำนวณกำไรสุทธิตามมาตรา 65 ตรี ที่เป็นรายจ่ายต้องห้าม ตามรายละเอียดในข้อ 4.5.1 ถึง 4.5.20 มีดังนี้ (สมชาย สุรสิทธิ์, 2545, 125-127)

4.5.1 เงินสำรองต่าง ๆ นอกจากเงินสำรองจาก

4.5.1.1 เงินสำรองจากเบี้ยประกันภัยเพื่อสมทบทุนประกันชีวิตที่กันไว้ก่อนคำนวณกำไร เฉพาะส่วนที่ไม่เกินร้อยละ 65 ของจำนวนเบี้ยประกันภัยที่ได้รับในรอบระยะเวลาบัญชีหลังจากหักเบี้ยประกันที่เอาประกันออกแล้วให้ถือเป็นรายจ่าย ในรอบระยะเวลาบัญชีถ้ากิจการจำเป็นต้องใช้เงินตามจำนวนที่เอาประกันสำหรับกรมธรรม์ประกันชีวิตรายใด ที่เต็มจำนวนหรือบางส่วนที่ใช้เฉพาะส่วนที่เกินเงินสำรองที่ตั้งไว้ให้ถือเป็นรายจ่าย โดยส่วนที่ไม่เกินจะถือเป็นรายจ่ายไม่ได้ เมื่อกรมธรรม์ประกันชีวิตสิ้นสุดลงสามารถโอนกลับเป็นรายได้ ในรอบระยะเวลาบัญชีที่เลิกกรมธรรม์

4.5.1.2 เงินสำรองเบี้ยประกันเพื่อสมทบทุนประกันภัยอื่นที่กันไว้ก่อนคำนวณกำไรเฉพาะบางส่วนที่ไม่เกินร้อยละ 40 ของจำนวนเบี้ยประกันภัยที่ได้รับใน

รอบระยะเวลาบัญชีหลังจากหักเบี้ยประกันภัยถือเป็นรายจ่ายได้ แต่เงินสำรองที่กันไว้นี้ถือเป็นรายได้ในการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีในรอบถัดไป

4.5.1.3 เงินสำรองที่กันไว้เป็นค่าเผื่อหนี้สูญ หรือหนี้สงสัยจะสูญที่เป็นหนี้สำหรับการให้สินเชื่อที่ธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุน บริษัทหลักทรัพย์หรือบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ กันไว้ตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์ หรือกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ เฉพาะส่วนที่ตั้งเพิ่มขึ้นจากเงินสำรองให้นำเงินสำรองประเภทนี้ถือเป็นรายจ่ายมาคำนวณเป็นรายได้ในรอบระยะเวลาบัญชีที่ตั้งเงินสำรองลดลง

4.5.2 เงินกองทุน เว้นแต่กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ที่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดโดยกฎกระทรวงฉบับที่ 183

4.5.3 รายจ่ายอันมีลักษณะเป็นการส่วนตัวให้โดยเสน่หาหรือการกุศล เว้นแต่รายจ่ายเพื่อการสาธารณกุศล หรือเพื่อการสาธารณประโยชน์ ตามที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนดอนุมัติโดยรัฐมนตรี ให้หักได้ในส่วนที่ไม่เกินร้อยละ 2 ของกำไรสุทธิ และรายจ่ายเพื่อการศึกษาหรือเพื่อการกีฬา ตามที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนดอนุมัติโดยรัฐมนตรีให้หักได้อีกในส่วนที่ไม่เกินร้อยละ 2 ของกำไรสุทธิตามหลักเกณฑ์ตามประกาศกรมสรรพากร ฉบับที่ 44 ดังนี้

4.5.3.1 รายจ่ายเพื่อการสาธารณประโยชน์ ได้แก่รายจ่ายให้หรือเพื่อกิจการ ได้แก่

- การส่งเสริมอนุรักษ์และรักษาพันธุ์สัตว์ป่าสงวน และสัตว์คุ้มครองตามกฎหมายว่าด้วยการสงวนคุ้มครองสัตว์ป่า
- การคุ้มครองและดูแลรักษาอุทยานแห่งชาติตามกฎหมายว่าด้วยอุทยานแห่งชาติ
- การคุ้มครองและรักษาป่าสงวนแห่งชาติตามกฎหมายว่าด้วยป่าสงวนแห่งชาติ

- การส่งเสริมคุ้มครองและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ตามความหมายที่ว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพและสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

- การควบคุม ป้องกัน แก้ไข ตลอดจนการลดและขจัดอันตรายอันเกิดจากการแพร่กระจายของมลพิษ หรือมลภาวะและของเสียอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

- กองทุนสิ่งแวดล้อม ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

- การบูรณะโบราณสถาน โบราณวัตถุ และศิลปวัตถุตามกฎหมายว่าด้วยโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ

- การก่อสร้างถนน และได้โอนกรรมสิทธิ์ให้แก่ส่วนราชการและองค์การของรัฐบาลโดยไม่มีค่าตอบแทน ทั้งนี้เฉพาะส่วนราชการหรือองค์การของรัฐบาลผู้รับโอนให้ประชาชนใช้ประโยชน์ในถนนที่กล่าวมา

4.5.3.2 รายจ่ายเพื่อการศึกษา ได้แก่ รายจ่ายในการบริจาคเงินหรือทรัพย์สินที่จ่ายให้แก่หรือเพื่อกิจการ ที่จ่ายให้ตามรายละเอียด ดังนี้

- สถานศึกษา หอสมุดหรือห้องสมุด หรือสถาบันวิจัย ทั้งนี้เฉพาะของทางราชการ

- การให้ทุนการศึกษาแก่นักเรียน นิสิต นักศึกษา เป็นการทั่วไป

- กระทรวง ทบวง กรม เทศบาล สุขาภิบาล หรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นเพื่อสร้างสถานศึกษา หอสมุด หรือห้องสมุดของทางราชการ

- สถานศึกษาที่ตั้งขึ้นตามกฎหมาย ว่าด้วยโรงเรียนเอกชนโดยบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลหรือนิติบุคคลอื่น และสถานศึกษาที่เป็นสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

4.5.3.3 รายจ่ายเพื่อการกีฬา ได้แก่รายจ่ายในการบริจาคเงินหรือทรัพย์สินให้แก่หรือเพื่อกิจการต่อไปนี้

- การกีฬาแห่งประเทศไทย

- คณะกรรมการการกีฬาจังหวัด ที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยการกีฬาแห่งประเทศไทย เพื่อส่งเสริมกีฬาจังหวัด

- กรมพลศึกษา เพื่อการจัดการแข่งขันกีฬานักเรียน

- สมาคมกีฬาสมัครเล่นที่ได้รับอนุญาต ⟵จากการกีฬาแห่งประเทศไทย

4.5.4 ค่ารับรองหรือค่าบริการ ส่วนที่ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดโดยกฎกระทรวง ค่ารับรองที่จะหักเป็นรายจ่ายได้ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์กำหนดโดยกฎกระทรวงฉบับที่ 143 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมในกฎกระทรวงฉบับที่ 222 สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มปี พ.ศ. 2542 เป็นต้นไป โดยมีรายละเอียดตามข้อ 4.5.4.1 ถึง 4.5.4.4 ดังนี้

4.5.4.1 ค่ารับรองหรือค่าบริการ ต้องเป็นค่ารับรองหรือค่าบริการที่จำเป็นตามธรรมเนียมประเพณีทางธุรกิจ ทั่วไป และบุคคล ซึ่งได้รับรองหรือรับบริการต้องไม่เป็นลูกจ้างของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเว้นแต่ลูกจ้างดังกล่าวมีหน้าที่เข้าร่วมในการรับรองหรือการบริการนั้น

4.5.4.2 ค่ารับรองหรือค่าบริการ ต้องเป็นค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวเนื่องโดยตรงกับการรับรองหรือการบริการที่อำนวยประโยชน์แก่กิจการ เช่น ค่าที่พัก ค่าอาหาร ค่าเครื่องดื่ม ค่าดูมหรสพ ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการกีฬา หรือ เป็นค่าสิ่งของที่ให้แก่บุคคลซึ่งได้รับการรับรองบริการไม่เกินคนละ 2,000 บาท ในแต่ละคราวที่มีการรับรองหรือการบริการ

4.5.4.3 จำนวนเงินค่ารับรองค่าบริการ ให้นำมาหักค่าใช้จ่ายได้เท่ากับจำนวนเท่าที่ต้องจ่ายแต่รวมกันต้องไม่เกินร้อยละ 0.3 ของจำนวนเงินยอดรายได้หรือยอดขายที่ต้องนำมารวมหรือคำนวณกำไรสุทธิก่อนหักรายจ่ายใดในรอบระยะเวลาบัญชี หรือของจำนวนเงินทุนที่ได้รับชำระแล้วถึงวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชี

แล้วแต่อย่างใดจะมากกว่า ซึ่งรายจ่ายที่นำมาหักได้จะต้องมีจำนวนสูงสุดไม่เกิน 10 ล้านบาท

4.5.4.4 ค่ารับรองหรือค่าบริการต้องมีกรรมการหรือผู้เป็นหุ้นส่วนหรือผู้จัดการหรือผู้ได้รับมอบหมายจากบุคคลดังกล่าวเป็นผู้อนุมัติหรือคำสั่งจ่ายค่ารับรองหรือค่าบริการ เว้นแต่ในกรณีที่ผู้รับเงินไม่มีหน้าที่ต้องออกใบรับตามประมวลรัษฎากร

4.5.5 รายจ่ายอันมีลักษณะเป็นการลงทุน หรือรายจ่ายในการต่อเติมเปลี่ยนแปลงขยายออก หรือทำให้ดีขึ้น ซึ่งทรัพย์สินแต่ไม่ใช่เป็นการซ่อมแซมให้คงสภาพเดิม

4.5.6 ภาษีมูลค่าเพิ่มที่ชำระ หรือ พึงชำระและภาษีซื้อของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียน เว้นแต่ภาษีซื้อที่ต้องนำมาหักในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่ม หรือภาษีซื้ออื่นตามกำหนดโดยพระราชกฤษฎีกาฉบับที่ 243 และประกาศกรมสรรพากรฉบับที่ 42

4.5.7 การถอนเงินโดยปราศจากค่าตอบแทน ของผู้เป็นหุ้นส่วนในห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล

4.5.8 เงินเดือนของผู้ถือหุ้นหรือผู้เป็นหุ้นส่วนเฉพาะส่วนที่จ่ายเกินควร

4.5.9 รายจ่ายซึ่งกำหนดขึ้นเองโดยไม่มีการจ่ายจริง หรือรายจ่ายซึ่งควรจะได้จ่ายในรอบระยะเวลาบัญชีอื่น เว้นแต่กรณีที่ไม่สามารถจะลงจ่ายในรอบระยะเวลาบัญชีใด อาจลงเป็นรายจ่ายในรอบระยะเวลาบัญชีถัดไป

4.5.10 ค่าตอบแทนแก่ทรัพย์สินซึ่งบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเป็นเจ้าของเองและใช้เอง

4.5.11 ดอกเบี้ยที่คิดให้สำหรับเงินทุน เงินสำรองต่าง ๆ หรือเงินกองทุนของตนเอง

4.5.12 ผลเสียหายอันอาจได้กลับคืน เนื่องจากการประกันหรือสัญญาคุ้มกันใด ๆหรือขาดทุนสุทธิในรอบระยะเวลาบัญชีก่อน ๆ เว้นแต่เป็นผลขาดทุนสุทธิ ให้ยกมาไม่เกินห้าปีก่อนรอบระยะเวลาบัญชีปีปัจจุบัน การนำผลขาดทุนมาหัก ทางกรมสรรพากรกำหนดแนวทาง ดังต่อไปนี้

- ต้องเป็นผลขาดทุนสุทธิ ที่คำนวณขึ้นมาตามเงื่อนไขมาตรา 65 ทวิและมาตรา 65 ตรีแห่งประมวลรัษฎากร
- ต้องเป็นผลขาดทุนสุทธิ ที่เกิดขึ้นในรอบระยะเวลาบัญชีที่ย้อนหลังไปได้ไม่เกินห้าปีนับจากปีปัจจุบัน
- ให้นำผลขาดทุนสุทธิ ที่เกิดขึ้นในรอบระยะเวลาบัญชีที่เกิดขึ้นก่อนนำไปหักจากผลกำไรของรอบระยะเวลาบัญชีแรกที่มีผลกำไรก่อน แต่ถ้าหักกลบลบกันแล้วยังมีผลขาดทุนสุทธิ กิจการก็มีสิทธินำผลขาดทุนสุทธิไปหักจากกำไรในปีต่อ ๆไป แต่ต้องไม่เกินห้าปีของรอบระยะเวลาบัญชี แต่ถ้าหากเกินห้ารอบระยะเวลาบัญชีก็หมดสิทธิที่ยกไปหัก

4.5.13 รายจ่ายซึ่งไม่ใช่รายจ่าย เพื่อหากำไรหรือเพื่อกิจการโดยเฉพาะ

4.5.14 รายจ่ายซึ่งไม่ใช่รายจ่าย เพื่อกิจการในประเทศไทยโดยเฉพาะ

4.5.15 ค่าซื้อทรัพย์สินและรายจ่าย เกี่ยวกับการซื้อหรือขายทรัพย์สินในส่วนที่เกินปกติโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

4.5.16 ค่าของทรัพย์ธรรมชาติที่สูญหรือสิ้นไปเนื่องจากกิจการที่ทำ

4.5.17 ค่าของทรัพย์สินนอกจากสินค้าที่ตีราคาต่ำลง ภายใต้ข้อบังคับมาตรา 65 ทวิ

4.5.18 รายจ่ายซึ่งผู้จ่ายพิสูจน์ไม่ได้ว่าใครเป็นผู้รับ

4.5.19 รายจ่ายใด ๆที่กำหนดจ่ายจากผลกำไรที่ได้เมื่อสิ้นสุดรอบระยะเวลาบัญชี

4.5.20 รายจ่ายที่มีลักษณะทำนองเดียวกับที่ระบุไว้ใน 4.5.1 ถึง 4.5.19 ซึ่งกำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา ปัจจุบันมีพระราชกฤษฎีกา ฉบับที่ 315 พ.ศ.2540 กำหนดว่ารายจ่ายต่อไปนี้ไม่ให้ถือเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิที่ใช้บังคับสำหรับทรัพย์สินที่ได้มาหรือที่ได้ทำสัญญาเช่าเป็นหนังสือตั้งแต่วันที่ 29 พฤษภาคม 2539 เป็นต้นไป การกำหนดรายจ่ายที่ไม่ถือเป็นรายจ่ายมีตามข้อ 4.5.20.1 ถึง 4.5.20.2 ดังนี้

4.5.20.1 มูลค่าต้นทุนของทรัพย์สิน ประเภทรถยนต์นั่งและรถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกินสิบคนตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราภาษีสรรพาสามิต เฉพาะส่วนที่เกินคันละหนึ่งล้านบาท โดยไม่รวมผู้ประกอบธุรกิจซื้อขายหรือให้เช่าซื้อรถยนต์มีรถยนต์ประเภทดังกล่าวได้เพื่อเป็นสินค้าหรือผู้ประกอบการธุรกิจให้เช่ารถยนต์ประเภทดังกล่าวเพื่อการให้เช่าเฉพาะมูลค่าที่เหลือหลังจากหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาตามมาตรา 65 ทวิ (2) แห่งประมวลรัษฎากร

4.5.20.2 ค่าเช่าทรัพย์สินประเภทรถยนต์นั่งและรถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกินสิบคนตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราภาษีสรรพาสามิต เฉพาะค่าเช่าส่วนที่เกินคันละสามหมื่นหกพันบาทต่อเดือน ในกรณีที่เช่าเป็นรายเดือนหรือรายปี หรือค่าเช่าส่วนที่เกินคันละหนึ่งพันสองร้อยบาทต่อวันในกรณีที่เช่าเป็นรายวันเศษของเดือนให้คิดเป็นวัน แต่ถ้าหากเช่าไม่ถึงหนึ่งวันให้คำนวณค่าเช่าตามส่วนของระยะเวลาที่เช่าโดยจะต้องรวมภาษีมูลค่าเพิ่มเข้าไปด้วย

4.6 อัตราภาษีและการคำนวณภาษีจากฐานกำไรสุทธิ

อัตราภาษีและการคำนวณภาษีจากฐานกำไรสุทธิ มีรายละเอียดตามหัวข้อ 4.6.1 ถึง 4.6.2 มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.6.1 อัตราภาษี

อัตราภาษีจากฐานกำไรสุทธิของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ต้องเสียภาษีในอัตราร้อยละ 30 ส่วนภาษีจากกำไรสุทธิเฉพาะกรณีที่ได้จากการประกอบกิจการวิเทศธนกิจตามประกาศกระทรวงการคลัง เรื่องการประกอบกิจการวิเทศธนกิจของธนาคารพาณิชย์ที่ลงวันที่ 16 กันยายน 2535 ต้องเสียร้อยละ 10

4.6.2 การคำนวณภาษีเงินได้นิติบุคคลจากกำไรสุทธิ บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้นิติบุคคลจากกำไรสุทธิและต้องคำนวณภาษีเงินได้นิติบุคคลและยื่นแบบแสดงรายการชำระภาษีปีละ 2 ครั้ง ดังรายละเอียดตามข้อ 4.6.2.1 ถึง 4.6.2.2 ดังนี้

4.6.2.1 การคำนวณเงินได้นิติบุคคลครึ่งรอบระยะเวลาบัญชี ได้มีบัญญัติไว้ในมาตรา 67 ทวิแห่งประมวลรัษฎากรตามกรณีที่ 1 ถึง 3 ดังนี้

กรณี 1: ในกรณีที่บริษัท หรือ ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล นอกจาก 4.6.2 ให้จัดทำประมาณกำไรสุทธิหรือขาดทุนสุทธิ ซึ่งได้จากกิจการหรือเนื่องจากกิจการที่ได้กระทำหรือจะได้กระทำในรอบระยะเวลาบัญชีแล้วให้คำนวณและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลจากจำนวนกึ่งหนึ่งของประมาณการกำไรสุทธิในรอบระยะเวลาบัญชีนั้น

กรณี 2: ในกรณีบริษัทจดทะเบียนธนาคารพาณิชย์ ตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์หรือบริษัทเงินทุน บริษัทหลักทรัพย์ หรือบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ หรือบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดให้คำนวณและชำระภาษีจากกำไรสุทธิของรอบระยะเวลาหกเดือนนับแต่วันแรกของรอบระยะเวลาบัญชีตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ในมาตรา 65 ทวิและ 65 ตรี ภาษีเงินได้นิติบุคคลครึ่งรอบระยะเวลาบัญชีนี้ให้ถือเป็นเครดิตในการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลเมื่อ

สิ้นรอบระยะเวลาบัญชี คือ เอาไปหักออกจากภาษีที่ต้องเสียจากกำไรสุทธิของรอบระยะเวลาบัญชีและในกรณีที่ภาษีที่เสีย ไว้ครึ่งรอบระยะเวลาบัญชีสูงกว่าภาษีที่จะต้องเสียทั้งรอบระยะเวลาบัญชี บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลก็มีสิทธิขอคืนภาษีที่ชำระไว้เกินได้ และในกรณีที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลมีรอบระยะเวลาบัญชีแรกหรือรอบระยะเวลาบัญชีสุดท้ายน้อยกว่า 12 เดือน ไม่ต้องยื่นแบบแสดงรายการและเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลครึ่งรอบระยะเวลาบัญชี

4.6.2.2 การคำนวณเงินได้นิติบุคคลจากฐานกำไรสุทธิ เมื่อสิ้นรอบระยะเวลาบัญชีการคำนวณกำไรสุทธิของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลให้คำนวณกำไรสุทธิตามเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในประมวลรัษฎากร โดยนำกำไรสุทธิคูณด้วยอัตราภาษี เงินได้นิติบุคคล จะได้ภาษีเงินได้นิติบุคคลที่ต้องชำระ ถ้าคำนวณกำไรสุทธิออกมาแล้วผลออกมาว่าไม่มีกำไรสุทธิหรือขาดทุนสุทธิ กิจการไม่ต้องเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล

4.7 การยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีฐานภาษีจากกำไรสุทธิ

บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่เสียภาษีเงินได้จากกำไรสุทธิต้องยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีตามรายละเอียด ข้อ 4.7.1 ถึง 4.7.2 ดังนี้

4.7.1 การเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลครึ่งรอบ

การเสียภาษีเงินได้ครึ่งรอบนี้จะต้องยื่นแบบแสดงรายการพร้อมชำระภาษีตามแบบ ภ.ง.ด.51 ภายใน 2 เดือนนับจากวันสุดท้ายของทุก 6 เดือนแรกของรอบระยะเวลาทางบัญชี

4.7.2 การเสียภาษีเงินได้จากฐานกำไรสุทธิเมื่อสิ้นรอบระยะเวลาทางบัญชี

ระยะเวลาบัญชีที่ต้องยื่นแบบแสดงรายการพร้อมชำระภาษี ตามแบบ ภ.ง.ด 50 ภายใน 150 วันนับแต่วันสุดท้ายของรอบระยะเวลาทางบัญชี

5. ภาษีเงินได้นิติบุคคลที่คำนวณจากยอดรายได้ก่อนหักรายจ่าย

ภาษีเงินได้นิติบุคคลที่คำนวณจากยอดรายได้ก่อนหักรายจ่าย มีหัวข้อที่สำคัญในฐานนี้ ตามรายละเอียด 5.1 ถึง 5.3 มีรายละเอียดดังนี้

5.1 ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้จากฐานยอดรายได้ก่อนหักรายจ่าย ได้แก่ กิจการขนส่งระหว่างประเทศของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลต่างประเทศ และมูลนิธิหรือสมาคมที่ประกอบกิจการแล้วมีรายได้

5.2 ฐานภาษีเงินได้นิติบุคคลที่คำนวณจากยอดรายได้ก่อนหักรายจ่าย ฐานภาษีนี้มีอยู่ด้วยกัน 2 ฐาน ได้แก่ กรณีที่กิจการขนส่ง และกรณีมูลนิธิหรือสมาคม

5.2.1 กรณีกิจการขนส่ง สามารถแยกได้เป็น 2 กรณีคือ รับขนคนโดยสารและกรณีรับขนของ

5.2.1.1 กรณีรับขนคนโดยสาร รายได้เกิดจากค่าโดยสาร ค่าธรรมเนียมและประโยชน์อื่นใดที่เรียกเก็บในประเทศไทยก่อนหักรายจ่ายใด ๆ เนื่องจากในการรับขนโดยสารให้คำนวณภาษี**อัตราร้อยละ 3** ฐานภาษีสำหรับการให้บริการรับขนคนโดยสารต้องนำไปรวมคำนวณเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลให้คำนวณจากมูลค่าของค่าโดยสารที่รับหรือพึงได้รับสำหรับระยะทางจากต้นทางถึงปลายทางตามที่ระบุไว้ในตั๋วโดยสาร รวมถึงค่าธรรมเนียมและผลประโยชน์อื่นใดที่เรียกเก็บจากคนโดยสารอันเนื่องมาจากการให้บริการรับขนโดยสาร ไม่ว่าบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้นจะให้บริการรับขนเองทั้งหมดหรือให้ผู้ประกอบการอื่นรับขนส่งช่วงให้

5.2.1.2 กรณีรับขนของ รายได้เกิดจากค่าระวาง ค่าธรรมเนียมและประโยชน์อื่นที่เรียกเก็บไม่ว่าในหรือนอกประเทศก่อนหักรายจ่าย เนื่องจากในการรับขนของออกนอกประเทศไทยให้คำนวณภาษีในอัตราร้อยละ 3 ฐานภาษีสำหรับการให้บริการรับขนสินค้าต้องนำไปรวมคำนวณเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลจากมูลค่าของค่าระวางที่ได้รับหรือพึงได้รับ สำหรับระยะทางจากต้นทางถึงปลายทางตามที่ระบุไว้ใน

บิลออฟเลดิงในกรณีรับขนสินค้าทางเรือทะเล ซึ่งรวมถึงค่าธรรมเนียมและประโยชน์อื่นที่เรียกเก็บจากผู้รับบริการเนื่องมาจากการให้บริการรับขนสินค้า ไม่ว่าสายการบินหรือสายการเดินเรือจะให้บริการรับขนเองทั้งหมด หรือให้ผู้ประกอบการอื่นรับขนส่งช่วงให้

5.2.2 กรณีมูลนิธิหรือสมาคม

มูลนิธิหรือสมาคมใดไม่ได้จดทะเบียนการจัดตั้งให้ถูกต้องตามกฎหมายก็มีฐานะเป็นเพียงคณะบุคคลซึ่งต้องเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ถึงแม้ว่าจะไม่มีวัตถุประสงค์เพื่อการค้าหรือเพื่อที่แบ่งปันกำไร รายได้ของมูลนิธิหรือสมาคมที่ต้องเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลจะรวมถึงรายได้ทุกอย่างไม่ว่าจะได้มาจากทางใด

มีรายได้ของมูลนิธิหรือสมาคมที่ได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้ตามมาตรา 65 ทวิ ได้แก่

- ค่าลงทะเบียนหรือค่าบำรุงที่ได้รับจากสมาชิก
- เงินหรือทรัพย์สินที่ได้รับจากการรับบริจาค
- เงินหรือทรัพย์สินที่ได้รับจากการให้โดยเสน่หา

นอกจากนี้มีการยกเว้นภาษีเงินได้ให้แก่มูลนิธิหรือสมาคมเฉพาะเงินได้จากกิจการโรงเรียนเอกชน ที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน แต่ไม่รวมถึงเงินได้จากการขายของจากการรับจ้างทำของ หรือการให้บริการอื่นใดที่โรงเรียนเอกชนซึ่งเป็นโรงเรียนประเภทอาชีวศึกษาได้รับจากผู้ซึ่งไม่ใช่นักเรียน

มูลนิธิและสมาคมที่ต้องเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลตามอัตราต่างๆ ดังนี้

- เงินได้ประเภทที่ 8 คือเงินได้จากการธุรกิจ การพาณิชย์ การเกษตร การอุตสาหกรรม การขนส่ง หรือการอื่นๆ **เสียในอัตราร้อยละ 2 ของรายได้ก่อนหักรายจ่าย**
- เงินได้อื่นๆ นอกจากเงินได้ประเภทที่ 8 **เสียในอัตราร้อยละ 10 ของรายได้ก่อนหักรายจ่าย** ซึ่งการคำนวณภาษีเงินได้ของมูลนิธิหรือสมาคมต้องคำนวณตามรอบระยะเวลาบัญชี

5.3 การยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษี

การยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษี สามารถแบ่งตามประเภทของกิจการ ดังนี้

- กิจการขนส่งระหว่างประเทศของบริษัท หรือนิติบุคคลต่างประเทศต้องยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลภายใน 150 วันนับแต่วันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชี กิจการขนส่งระหว่างประเทศไม่ต้องยื่นเสียภาษีครึ่งรอบระยะเวลาบัญชีแต่อย่างใด แบบแสดงรายการที่ใช้ยื่นคือ ภ.ง.ด 52 (แบบแสดงรายการภาษีเงินได้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเฉพาะกิจการขนส่งผ่านประเทศต่างๆตามมาตรา 67 แห่งประมวลรัษฎากร) โดยยื่นรอบระยะเวลาบัญชีปีละ 1 ครั้ง

- มูลนิธิและสมาคมที่ประกอบกิจการที่มีรายได้ต้องยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีภายใน 150 วันนับแต่วันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชี แบบแสดงรายการที่ใช้ยื่นคือ ภ.ง.ด. 55 (แบบแสดงรายการภาษีเงินได้มูลนิธิหรือสมาคมตามมาตรา 68 และมาตรา 69 แห่งประมวลรัษฎากร) โดยยื่นรอบระยะเวลาบัญชีปีละ 1 ครั้ง ซึ่งในการยื่นแบบแสดงรายการนั้นมูลนิธิต้องแสดงบัญชีรายได้ก่อนแล้วจึงหักรายจ่ายใดๆ ที่มีผู้สอบบัญชีตรวจสอบและรับรองในรอบระยะเวลาบัญชีดังกล่าว แต่ไม่ต้องแนบงบดุล (ตามมาตรา 3 สัตต)

6. ภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับเงินได้ที่จ่ายจากหรือในประเทศไทย

สาระสำคัญของฐานนี้ได้แก่เรื่องของผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้ที่จ่ายจากหรือในประเทศไทยและเงินได้ที่ต้องหักภาษี โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้ (สมคิด บางโม, 2548, 135-136)

6.1 ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้ที่จ่ายจากหรือในประเทศไทย ได้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศที่ไม่ได้ประกอบกิจการในประเทศไทย และได้รับเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (2) (3) (4) (5) หรือ (6) ที่จ่ายจากหรือในประเทศไทย การเสียภาษีกรณีนี้กฎหมายให้เสียโดยวิธีหักภาษี คือ ผู้จ่ายเงินได้ต้องหักภาษีจากเงินได้พึงประเมินที่จ่ายภาษีที่หักไว้ในกรณีนี้เป็นภาษีที่เสียเด็ดขาดจึงเสร็จสิ้นเป็นครั้งๆกรณีที่เป็นการจ่ายเงินได้ดังกล่าวให้กับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล

ในต่างประเทศ ซึ่งเป็นสาขาของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย ผู้จ่ายเงินได้ไม่มีหน้าที่ต้องหักภาษีตามมาตรฐานนี้เพราะผู้รับเงินได้ไม่ใช่ผู้มีหน้าที่เสียภาษีฐานนี้

6.2 เงินได้ที่ต้องหักภาษี เงินได้ของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลต่างประเทศ ที่ผู้จ่ายมีหน้าที่ต้องหักภาษี ได้แก่ เงินได้ตามมาตรา 40 (2) (3) (4) (5) หรือ (6) ตามรายละเอียด 6.2.1 ถึง 6.2.5 ดังรายละเอียด ต่อไปนี้

6.2.1 เงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (2) ได้แก่ เงินได้เนื่องจากหน้าที่หรือตำแหน่งงานที่ทำหรือจากการรับทำงานให้

6.2.2 เงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (3) ได้แก่ ค่าแห่งกู๊ดวิลล์ ค่าแห่งลิขสิทธิ์อย่างอื่น เงินปี หรือเงินได้มีลักษณะเป็นเงินรายปีอันได้มาจากพินัยกรรมนิติกรรมอย่างอื่นหรือคำพิพากษาของศาล

6.2.3 เงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (4) ได้แก่เงินได้ตามหัวข้อ 6.2.3.1 ถึง 6.2.3.8

6.2.3.1 ดอกเบี้ยพันธบัตร ดอกเบี้ยเงินฝาก ดอกเบี้ยเงินกู้ ดอกเบี้ยตั๋วเงิน ดอกเบี้ยเงินกู้ยืม ไม่ว่าจะมีหลักประกันหรือไม่ก็ตาม แต่กรณีที่เป็นเงินได้ที่เป็นดอกเบี้ยจากรัฐบาลหรือสถาบันการเงินที่มีกฎหมายโดยเฉพาะของประเทศไทยที่จัดตั้งขึ้นสำหรับให้กู้ยืมเพื่อส่งเสริมเกษตรกรรม พาณิชยกรรม หรืออุตสาหกรรม ไม่ต้องเสียภาษีจากฐานนี้ตามมาตรา 70 วรรค 2

6.2.3.2 เงินปันผล เงินส่วนแบ่งของกำไรหรือประโยชน์อื่นใดที่ได้จากบริษัท หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลหรือกองทุนรวม

6.2.3.3 เงินโบนัสที่จ่ายให้แก่ผู้ถือหุ้นหรือผู้เป็นหุ้นส่วนนิติบุคคล

6.2.3.4 เงินลดทุนของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล เฉพาะส่วนที่จ่ายไม่เกินกว่ากำไรและเงินที่กันไว้รวมกัน

6.2.3.5 เงินเพิ่มทุนของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ซึ่งตั้งกำไรที่ได้มาหรือเงินที่กันไว้รวมกัน

6.2.3.6 ผลประโยชน์ที่ได้จากการที่ บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลควบเข้ากันหรือรับช่วงกัน หรือเลิกกัน ซึ่งตีราคาเป็นเงินได้เกินกว่าเงินทุน

6.2.3.7 ผลประโยชน์ที่ได้จากการโอนการเป็นหุ้นส่วน หรือโอนหุ้น หุ้นกู้ พันธบัตร หรือตั๋วเงิน หรือตราสารแสดงสิทธิในหนี้ที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลหรือบุคคลอื่นเป็นผู้ออก ทั้งนี้เฉพาะซึ่งตีราคาเป็นเงินได้เกินกว่าที่ลงทุน

6.2.3.8 เงินได้พึงประเมินจากการโอนการเป็นหุ้นส่วน หรือโอนหุ้น หุ้นกู้ พันธบัตรหรือตั๋วเงิน หรือตราสารแสดงสิทธิในหนี้ที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลหรือบุคคลอื่นเป็นผู้ออก ทั้งนี้เฉพาะซึ่งตีราคาเป็นเงินได้เกินกว่าที่ลงทุน

6.2.4 เงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40(5) ได้แก่ เงินหรือประโยชน์อย่างอื่นที่ได้เนื่องจากการให้เช่าทรัพย์สิน

6.2.5 เงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40(6) ได้แก่ เงินได้จากวิชาชีพอิสระ คือวิชากฎหมายการประกอบโรคศิลปะ วิศวกรรม สถาปัตยกรรม การบัญชี ประณีตศิลปกรรม

6.3 วิธีการคำนวณหักภาษีจากฐานเงินได้นิติบุคคลสำหรับเงินได้ที่จ่ายจากหรือในประเทศไทย เงินได้ของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลต่างประเทศ ที่ผู้จ่ายมีหน้าที่ต้องหักภาษี ได้แก่

6.3.1 เงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (2) (3) (4) (5) และ (6) ให้คำนวณหักภาษีเงินได้ในอัตราร้อยละ 15

หมายเหตุ : มาตรา 40(2) คือเงินได้จากค่านายหน้า ค่าทำงาน

มาตรา 40(3) คือค่าลิขสิทธิ์ ค่าสิทธิ

มาตรา 40(4) คือค่าดอกเบี้ยเงินโบนัส

มาตรา 40(5) คือค่าเช่าทรัพย์สินต่างๆ

มาตรา 40(6) คือค่าวิชาชีพอิสระ

6.3.2 เงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40(4) (ข) ให้คำนวณหักภาษีในอัตราร้อยละ 10 (มาตรา40(4)ข คือค่าวิชาชีพอิสระ

6.4 การยื่นแบบแสดงรายการชำระภาษี

การยื่นแบบแสดงรายการชำระภาษี ผู้จ่ายจะต้องหักภาษี ณ ที่จ่ายและยื่นแบบแสดงรายการและนำส่งภาษีภายใน 7 วันนับแต่วันสิ้นเดือนของเดือนที่จ่ายเงินได้พึงประเมินแบบแสดงรายการที่ยื่น ได้แก่ แบบ ภ.ง.ด 54 (แบบยื่นรายการภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่ายและการจำหน่ายกำไรตามมาตรา 70 และมาตรา 70 ทวิแห่งประมวลรัษฎากร

7. ภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับการจำหน่ายกำไรไปนอกประเทศ

รายละเอียดที่สำคัญของฐานนี้ ได้แก่ผู้มีหน้าที่ต้องเสียภาษีจากฐานนี้ รวมถึงอัตราภาษีและการคำนวณภาษี รวมถึงการยื่นแบบแสดงรายการชำระภาษี ตามรายละเอียด ดังนี้

7.1 ผู้มีหน้าที่เสียภาษีจากฐานการจำหน่ายกำไรไปนอกประเทศ

ผู้ที่มีหน้าที่เสียภาษีจากฐานกำไรไปนอกประเทศ ได้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งจำหน่ายเงินกำไรออกไปจากประเทศไทยให้เสียภาษีเงินได้โดยหักภาษีจากจำนวนเงินที่จำหน่าย ซึ่งการจำหน่ายกำไรออกไปนอกประเทศจะมีรายละเอียดตามข้อ 7.1.1 ถึง 7.1.3 ดังนี้

7.1.1 การจำหน่ายเงินกำไร หรือเงินประเภทอื่นใดที่กันไว้จากกำไรหรือที่ถือได้ว่าเป็นเงินกำไร จากบัญชีกำไรขาดทุนหรือบัญชีอื่นใดที่ไปชำระหนี้ หรือหักกลบลบหนี้หรือไปตั้งเป็นยอดเจ้าหนี้ในบัญชีของบุคคลใดๆในต่างประเทศ

7.1.2 ในกรณีที่ไม่ได้ปรากฏข้อเท็จจริง ในการจำหน่ายเงินกำไรในข้อ 7.1.1 ถ้ามีการขออนุญาตซื้อและโอนเงินตราต่างประเทศ ซึ่งเป็นกำไรหรือเงินประเภทอื่นใดที่กันไว้จากกำไรหรือที่ถือได้ว่าเป็นเงินกำไรออกไปต่างประเทศ

7.1.3 การปฏิบัติอย่างอื่นอันก่อให้เกิดผลตามข้อ 7.1.1 และ 7.1.2

7.2 อัตราภาษีและการคำนวณภาษี วิธีการเสียภาษีการจำหน่ายเงินกำไรไปต่างประเทศนี้ ให้คำนวณการเสียภาษีโดยหักจากจำนวนเงินที่จำหน่ายในอัตราร้อยละ 10

7.3 การยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษี บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่จำหน่ายเงินกำไรไปต่างประเทศ ต้องยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีภายในเจ็ดวันนับแต่วันสิ้นเดือนของเดือนที่จำหน่ายเงินกำไรแบบแสดงรายการที่ใช้ยื่น ได้แก่ ภ.ง.ด. 54 (แบบยื่นรายการภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่ายและการจำหน่ายเงินกำไรตามมาตรา 70 และมาตรา 70 ทวิแห่งประมวลรัษฎากร)

8. สถานที่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้นิติบุคคลจากทุกฐาน 4 ฐาน

8.1 ยื่นในเขตกรุงเทพมหานคร ให้ยื่น

- ที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขา หรือสรรพากรเขต อำเภอ ในท้องที่ที่สำนักงานใหญ่ตั้งอยู่
- ที่ธนาคารพาณิชย์ไทย และสาขาในเขตกรุงเทพมหานคร

8.2 ในเขตจังหวัดอื่น ให้ยื่น

- ที่ว่าการอำเภอหรือกิ่งอำเภอท้องที่ ที่สำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ ในกรณีสำนักงานสรรพากรอำเภอที่ไม่ได้ตั้งอยู่ ณ ที่ว่าการอำเภอให้ยื่น ณ สำนักงานสรรพากรอำเภอ หรือ
- ที่สำนักงานสาขาของธนาคารพาณิชย์ไทย ในเขตอำเภอหรือกิ่งอำเภอท้องที่ที่สำนักงานใหญ่ตั้งอยู่

8.3 การยื่นแบบแสดงรายการภาษีผ่านเว็บไซต์

การยื่นแบบแสดงรายการภาษีผ่านเว็บไซต์ สามารถยื่นแบบเฉพาะ ภ.ง.ด.50, ภ.ง.ด.51, ภ.ง.ด.53 และ ภ.ง.ด.54

หมายเหตุ: ภ.ง.ด 50 คือแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลตามมาตรา 68 และมาตรา 69 แห่งประมวลรัษฎากร

ภ.ง.ด 51 คือแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลตามมาตรา 67 ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร

ภ.ง.ด 53 คือแบบแสดงรายการเงินได้หัก ณ ที่จ่ายตามมาตรา 3 เตรสและมาตรา 69 ทวิ และการเสียภาษีตามมาตรา 65 จัตวา แห่งประมวลรัษฎากร

ภ.ง.ด 54 คือแบบยื่นรายการภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย และการจ่ายเงินกำไรตามมาตรา 70 และมาตรา 70 ทวิแห่งประมวลรัษฎากร

****